

INTERNATIONAL BODY PSYCHOTHERAPY JOURNAL

THE ART AND SCIENCE OF SOMATIC PRAXIS

INCORPORATING US ASSOCIATION FOR BODY PSYCHOTHERAPY JOURNAL

Shadows in the History of Body Psychotherapy: Part II

Courtenay Young with Gill Westland

Abstract

This article is intended to open up a discussion and to begin to name, to reflect on, and gradually start healing some of the wounds arising during the development of body psychotherapy, particularly during the period 1960-2000. It highlights several inherent problems in individuals single-handedly pioneering new methods, and several systemic difficulties in the organization of the original training courses. These 'shadows' are not unique to body psychotherapy and similar examples can be found in many other modalities of psychotherapy and in many other communities. They have implications for the wider professional field and also for the future development of our field of body psychotherapy and, once named and owned, can be utilized more positively. Because of its length, the article has been split into 2 parts.

Keywords: Body psychotherapy, shadow, history, abuse, healing, ethics

Hijet e Historisë në Psikoterapinë Trupore: Pjesa II

Courtenay Young me Gill Westland

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Artikulli është paraparë të hap diskutimin dhe emrimin rreth reflektimit dhe fillimit gradual në shërimin e disa plagëve të paraqitura gjatë zhvillimit të psikoterapisë trupore, në veçanti në periudhën 1960-2000. Nënvizohen disa problemet në paraqitjen e metodave të reja nga individët si pionerët në këto metoda dhe disa vështirësive sistematike në organizimin e kurseve të trajnimeve origjinale. Këto 'hije' nuk janë unike në psikoterapinë trupore, por shembuj të tilla mund të gjenden edhe në shumë modalitete psikoterapeutike në shumë komunitete tjera. Këto kanë implikime në zgjerimin e shumë fushave tjera psikoterapeutike si dhe në zhvillimin e ardhshëm të psikoterapisë trupore që mund të bartin një emërtimin më pozitiv. Për arsye të volumit, artikulli është ndarë në dy pjesë.

Fjalët kyqe: psikoterapia trupore, hija, historia, abuzimi, shërimi, etika

The Scene of the Crime:

Traumatic Transference and Repetition as Seen Through Alfred Hitchcock's Marnie
Eric Wolterstorff, Ph.D. & Herbert Grassmann, Ph.D.

Abstract

This essay presents an integrated approach to treating traumatic transference dynamics. Our theory integrates findings from the family therapy literature, principally the contributions of Murray Bowen; new understandings about memory from the field of neuropsychology, most clearly expressed in the writings of James Grigsby; and insights into the behavior of the autonomic nervous systems of people after they

have been stressed or traumatized, as modeled by Peter Levine. Our work integrates these three literatures into an approach to addressing the complex interpersonal dynamics that arise when psychotherapists work with clients who have experienced a particular class of traumas which we call “in-group traumas”, which is to say, those clients who have a history of involvement in traumatic incidents in their families, schools, churches or other tightly knit groups. Because of the close and ongoing nature of relationships in these groups, memories of traumatic experiences in such environments can be more complex than memories of car accidents, surgeries, or even an attack by a stranger. We propose a way to conceptualize these memories of “in-group” traumas. To do so, we rely on five ideas: 1) It is useful to simplify people’s behavior during a traumatic event into four roles: Savior, Victim, Bystander, Perpetrator. A single individual might play more than one role, even during the same event. 2) Individuals playing any of these four roles can develop posttraumatic symptoms. 3) Traumatic reenactment can be accounted for through the mechanism of projective identification. 4) During a traumatic event, we remember not so much what happened to us alone, but rather our subjective interpretation of the entire traumatic event itself; we remember the *scene of the crime*. 5) Healing from a complex relational trauma requires integrating all four posttraumatic roles and, through them, the whole of the traumatic event. Identifying with one of the roles and disidentifying with the others, as is usual, leaves clients with a superficial misinterpretation of what they actually remembered because, during the original traumatic event, they also remembered what they imagined at that moment to have been the experience of others present. To conclude, we describe the implications of this interpretation for clinical interventions. Throughout, we use a (fictional) case study accessible to any reader, Alfred Hitchcock’s 1961 psychological thriller, *Marnie*.

Keywords: trauma, group dynamics, traumatic transference and countertransference, traumatic reenactment and projective identification, posttraumatic memory space, Alfred Hitchcock

Skena e Krimit

Transferenca Traumatike dhe Përsëritja, E parë si në filmin e Alfred Hitchcockut Marnie

Eric Wolterstorff, Ph.D. & Herbert Grassmann, Ph.D.

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Ky ese paraqet një qasje integrale në trajtimin e dinamikës së transferencës traumatike. Teoria jonë bazohet në gjetjet e literaturës nga terapia familiare e bazuar në principet e teorisë së Murray Bowen; gjetje e reja për memorien të bazuara në shkencën e neuropsikologjisë, shumë qartë të përshkruara në shkrimet e James Grigbysit; nga brenda deri te sjellja e njerëzve në sistemin nervor autonom pasi që kanë përjetuar strese traumatike të përshkruara sipas modelit të Peter Levinit. Puna jonë pikërisht bazohet në këto tri literatura në një qasje që adreson kompleksitetin e dinamikës interpersonale të paraqitura në punën psikoterapuetike me klientët që kanë përjetuar trauma e që në këtë e quajmë ,traumat në grup‘, që nënkupton personat që kanë përjetuar eksperiencë traumatike në familje, shkollë, kisha apo ndonjë grup të vogël shoqëror. Per arsye të natyrës së marrëdhënive në këto grupe, përvojat e memorieve traumatike në këto kushte dhe ambiente janë më komplekse se sa në ngjarjet e aksidenteve në komunikacion, operacioneve kirurgjike apo nga faktorët e panjohur. Ne sygjerojmë që memopriet konceptualizohen në formën e ,traumave në grup‘. Për të bërë këtë ne bazohemi në pesë ide: (1)është e dobishme që sjelljet e njerëzve nga përvoja traumatike të përgjithsojmë në katër role; Shpëtimtari, Vëzhguesi, Viktima dhe Ushtruesi i dhunës.Një person mund të ketë më shumë se një rol edhe përkundër përvojës së njëjtë traumatike.(2)personat që parqesin këto katër role mund të zhvillojnë simptomat e stresit posttraumatik.(3)dramatizimi traumatik mund të paraqitet përmes mekanizmit të identifikimit projektiv.(4)gjatë një ngjarje traumatike, ne rikujtojm jo vetëm se çfarë ka ndodhur vetësonë, por më tepër interpretimin tonë subjektive e të gjithë

ngjarjes traumatike; ne rikujtojmë edhe skenën e krimit.(5)shërimi nga një traumë komplekse relacionale kërkon integrimin e të gjitha katër roleve posttraumatike dhe, nëpërmjet tyre, të gjithë e ngjarjes traumatike. Identifikimi me një nga rolet dhe desidentifikimi me të tjerët, siç është e zakonshme, lë klientët për një keqinterpretim sipërfaqësor të asaj që ata në fakt rikujtojnë sepse, gjatë ngjarjes origjinale traumatike, ata gjithashtu rikujtojnë përjetimet e imagjinuara në ato momente të përvojave e të pranishëmve të tjerë. Si përfundim, ne përshkruajmë pasojat e këtij interpretimi për ndërhyrje klinike. Për gjithë këtë, ne përdorim një rast studimi të (imagjinar) e pranishme për çdo lexues, siç është rasti me filmin e Alfred Hitchcock-ut nga viti 1961 një triller psikologjik, me emrin Marnie.

Fjalët kyqe: trauma, dinamika e grupit, transferenca dhe kontratransferenca traumatike,dramatizimi traumatik, identifikimi projektues,fusha e memories posttraumatike, Alfred Hitchcock.

**SOMATIC PSYCHOTHERAPY
AND THE AMBIGUOUS FACE OF RESEARCH
Gregory J. Johanson, PhD**

Abstract

The relationship between somatic psychotherapy, science, and research are explored, especially as they relate to Hakomi Therapy as one modality within the body-inclusive therapeutic community. It outlines how a training institute, as a provider of psycho-somatic therapy trainings, functions as both a consumer and generator of research. Issues explored include how somatic therapists have pioneered aspects of psychotherapy in advance of corroborating research findings; how findings are engaged critically in light of clinical experience; and how findings beyond psychotherapy in cognate fields such as neuroscience, developmental studies, multicultural, and spiritual arenas are necessarily integrated into an adequate research agenda. "Science" in this context refers to principles from the sciences of complex adaptive systems (CAS) and the philosophy of science of what it means to be human. "Research" refers to experimental methods for confirming or questioning scientific/clinical assertions.

Keywords: psychotherapy research, somatic psychotherapy, Hakomi Therapy, AQAL Integral Theory

PSIKOTERAPIA SOMATIKE DHE FËTYRA E ERRËT E HULUMTIMIT

Gregory J. Johanson, PhD

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Raporti midis psikoterapisë somatike, shkencës, dhe hulumtimit është përshkruar në veçanti në raport me terapinë Hakomi si një modalitet përmbrenda komunitetit të psikoterapisë trupore. Nënvizon se si Instituti trajnues, si ofrues i trajnimeve psiko-somatike, thekson funksionin e gjeneratorit dhe përfituesit në hulumtime. Çështjet e hulumtuara përfshijnë se si terapistët somatike kanë fillësat e aspekteve të psikoterapisë para vërtetësisë së rezultateve të gjetura në hulumtim; se si gjetjet janë të ndërlidhura në mënyrë kritike me përvojën klinike; dhe se si gjetjet në fushat e përafërta psikoterapeutike siç është neuroshkenca, studimet në zhvillim, multikulturore, dhe fushat spirituale janë të integruara në mënyrë obligative në agjendën hulumtuuese. 'Shkencë' në këtë kontekst referohet nga principet e shkencës së sistemit kompleks adaptativ(SKA) dhe nga filozofia e shkencës për të qenë human. 'Hulumtimi' referohet metodave eksperimentale konfrontuese ose pyetjeve pohuese shkencore/klinike.

Fjalët kyqe: hulumtimi psikoterapeutik, psikosomatika somatike, Terapia Hakomi, AQAL Terapia Integrale

**Body Psychotherapy for Anxiety Disorders
Manfred Thielen, PhD¹**

Abstract

In this paper, an overview of anxiety theories including the latest findings from perinatal and infant research will be explored from a holistic perspective. The body psychotherapy approach to anxiety problems will then be illustrated with case vignettes.

Keywords: anxiety theory, Freud, Reich, psychodynamics, infant research, body psychotherapy in practice.

**Psikoterapia Trupore për Çrregullimet e Ankthit
Manfried Thielen, PhD1
(Translated into albanian language by Enver Çesko)**

Abstrakti

Në këtë punim, hyrja në teoritë e ankthit duke përfshirë gjetjet e fundit në hulumtimet perinatale dhe infantile do të skjarohen nga perspektiva holistike. Qasja e psikoterapisë trupore për problemet e ankthit do të ilustruhet me rastet e përjetuara.

Fjalët kyq: teoria e ankthit, Frojdi, Rajhu, psikodinamika, hulumtimet për fëmijë, psikoterapia trupore në praktikë

**Somatic Dialogues:
Embodied Relating**

Asaf Rolef Ben-Shahar

¹ This article is based on an article, which was first published in German in "Psychotherapie und Wissenschaft" (Psychotherapy and Science). Volume 1, Number 1/2011 with the title: "See how eloquent – the body in psychotherapy. IV" Ulrich Sollmann (Ed.), but has been essentially rewritten. Translation by Elizabeth Marshall.

¹ Artikulli është i bazuar në punimin që është botuar në gjuhën Gjermane në "Psychotherapie und Wissenschaft" (Psikoterapia dhe Shkenca). Volumi 1, Numër 1/2011 me titullin: ' Si pajtohen – trupi në psikoterapi.IV' Ulrich Sollmann(Ed.), por ka qenë esencialisht e rishkruar. E përkthyer nga Elizabeth Marshall.

Introduction

With contributions from David Boadella, Stanley Keleman, Will Davis, and Akira Ikemi

Big bodies interest me — by which I don't mean heavy-built people, but big bodies – families, organisations, communities. The body of our community as body psychotherapists has a painful history of ostracising and marginalising. It often had to fight for its right to exist alongside the more mainstream therapeutic modalities. Reich and the first generation of his students had to struggle to be acknowledged as legitimate theoreticians and clinicians, and we are fortunate to be living in a different era. Most psychoanalytic journals are not only biw addressing the body in psychotherapy, but also relating to somatic methodologies of working with the body in therapy. Looking at the body psychotherapeutic community I am left wondering about the body that we are; what kind of body do we have? Sadly, it feels that we are oftentimes fragmented and isolated — that even within body-psychotherapy there exists a lot of segregation, dissociation, and primarily, lack of rigorous interdisciplinary dialogue.

We at the IBPJ wanted to help us embody our communal body by facilitating interdisciplinary discussions through a platform for clinicians from different modalities to share their thoughts and feelings about themes that concern us all.

This colloquium is the first dialogue in what we hope to be many. We have asked Nick Totton to write about embodied relating, the connection between being bodies and being in relationships, from his own theoretical and clinical stance, Embodied Relational Therapy (ERT). Following Totton's lucid foundation of his ideas and understanding, we have asked four leading figures in the field of body psychotherapy to each write a responding paper, dialoguing with Totton's. Finally, Totton has shortly commented about those responses.

The four respondents are David Boadella, founder of Biosynthesis; Stanley Keleman, pioneer of Formative Psychology; Will Davis, who created Functional Analysis; and Akira Ikemi, one of the most senior clinicians in Focusing Oriented Psychotherapy today. We are delighted and proud that such prominent members of our community were willing to partake in this project and are certain that our readers will appreciate the variety and conviction, the similarities and differentness. We hope that this project will continue and are engaged in gathering material (and writers) for further themes around which to dialogue.

We hope that you enjoy the richness of this unravelling body and, as always, invite feedback, questions, and comments.

Dialogu Somatik

Mishëruar në Lidhje

Asaf Rolef Ben-Shahar

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Hyrje

Me kontributin e dhën nga David Boadella, Stanley Keleman, Will Davis, dhe Akira Ikemi.

Trupat e mëdha më interesojnë mua –jo njerëz me trup të rëndë, por trupat e të mëdha – si familjet, organizatat, komunitetet. Trupi i komunitetit tonë si psikoterapist trupor ka një histori të dhimbshme në ostracisim dhe marginalizim. Shpesh kishte luftuar për të drejtën e tij që të ekzistojn një modalitetet kryesor I përbashkët terapeutik. Reich dhe gjenerata e parë e studentëve të tij është dashur të luftojnë që të njihen si teoricientë dhe praktikues të ligjshëm, dhe ne jemi me fat që po jetojmë në një epokë të re. Shumica e revista psikoanalitike nuk janë vetëm duke trajtuar trupin në psikoterapi, por edhe në lidhje me

metodologjitë somatike të punuar me trup ne terapi. Duke parë në komunitetin e psikoterapeutis trupore unë jam pak l shqetësuar se çfarë trupi jemi, apo çfarë lloj trupi kemi? Mjerisht, ndjej se ne jemi shumë herë të fragmentuara dhe të izoluar - se edhe brenda psikoterapisë trupore ekziston humë segregacione, shkëputje, dhe prioritete, mungesë e dialogut interdisciplinari rigoroz.

Ne në IBPJ dëshirojmë të ndihmojmë organet të integrojmë në komunitetin tone duke lehtësuar diskutimet ndërdisiplinore përmes një platformë për klinikistët nga modalitete të ndryshme për të ndarë mendimet dhe ndjenjat e tyre për temat që na shqetësojnë.

Ky bashkëbisedim është dialogu i parë nga më të shumtit, që shpresojmë të jetë. Ne kemi kërkuar nga Nick Totton për të shkruar për lidhjet e mishëruara, lidhja midis të trupit dhe raportit duke qenë në marrëdhënie, nga qëndrimi i tij teorike dhe klinike, të mishëruara në terapin relacionale (MTR). Pas negociatave të bëra me Totton dhe idet e ti për këtë qështje, ne kemi kërkuar katër figura udhëheqëse në fushën e psikoterapisë trupore që me shkrimet e tyre të përgjigjen në dialogun me Totton. Së fundi, Totton ka komentuar menjëherë për ato përgjigjet.

Katër përgjegjësit janë David Boadella, themelues i biosintezën; Stanley Keleman, pionier i Psikologjisë Formuese; Will Davis, themelues i analizës funksionale; dhe Akira Ikemi, një nga klinikistët më të njohur sot në Psikoterapinë e Orientuar në Fokusim. Ne jemi të kënaqur dhe mirë njohës që anëtarët e shquar të komunitetit tonë ishin të gatshëm të marrim pjesë në këtë projekt dhe jemi të sigurt se lexuesit tanë do të vlerësojmë laramanin dhe bindjen, ngjashmëritë dhe dallimet.

Ne shpresojmë se ky projekt do të vazhdojë edhe me angazhime të materialeve të mbledhura (dhe autorëve) për tema të mëtejshme rreth këti dialogu. Ne shpresojmë që ju të gëzoni pasurinë e këtij organi të pa shmangshëm dhe, si gjithmonë, të ftojme për reagime, pyetje dhe komente.

Embodied Relating: The Ground of Psychotherapy Nick Totton, MA

Abstract

This paper argues and tries to demonstrate that embodiment cannot simply be bolted onto traditional concepts of transference, countertransference, and projection, or vice versa, but that a fully embodied therapy must be reconceived from the ground up. It offers an embodied account of relational patterns; a theoretical context for this account, which draws on theories of embodied cognition and on the work of Maurice Merleau-Ponty; and, following out of these two themes, an argument for thinking of therapy as *play*. There is also a note on embodied social and cultural processes. The conclusion is that an embodied therapy throws into question the separation between world and perceiving subject, as well as between one subject and another.

Key words: embodiment, phenomenology, embodied cognition, embodied relationship

Lidhja e Mishëruar: Themelet e Psikoterapisë Nick Totton, MA (Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Punimi dëshmon duke tentuar të demonstroi se si mishërimi nuk mund thjesht të kyqet në konceptet tradicionale të transferencës, kundërtransferencës ose projektimit, apo njërakundrejt tjetrës, por terapia duhet të mishërohet tërësisht në ripërtrirje nga themeli. Kjo mundëson formimin e raporteve kufizuese; përmbajtja teorike për këtë llogari, bazohet në teoritë e mishërimit kognitiv dhe të punës së Maurice Merleau-Ponty; dhe vazhdimësi e këtyre dy temave paraqet argumentin e të menduarit së terapisë si lojë. Poashtu vlen të theksohet edhe për mishërimin shoqëror dhe procesin kulturor. Përfundimi është se terapia e mishëruar hap pyetjen e ndrajës në mes të botës dhe subjektit konkret si dhe dallimet në të njëjtin subjekt me tjetrin.

Fjalët kyqe: mishërimi, fenomenologjia, kognicioni i mishëruar, lidhja e mishëruar

**Responsive Combodying, Novelty, and Therapy
Response to Nick Totton's Embodied Relating, The Ground of Psychotherapy**

Akira Ikemi

Abstract

In this paper, written as a response to Nick Totton's article "Embodied Relating: The Ground of Psychotherapy", the author first presents his recent view on embodiment. The term *responsive combodying* is used to express the three perspectives comprising his view. From this standpoint, reflexive awareness about the pre-reflexive living forward of the body is articulated. The implicit and the unconscious are contrasted on the grounds of their respective temporalities. While the unconscious points to the past, combodying pre-reflexively points to the not-yet, to novel ways of relating and living. In psychotherapy, novel ways of living forward change both the client's and therapist's existence.

Keywords: combodying, the implicit, reflexive awareness, Focusing

**Përgjigje e përafruar trupzimit, Novelës dhe Terapisë
Përgjigje shkrimit të Nick Totton-it Lidhja e Mishërimit, Themelet e Psikoterapisë**

Akira Ikemi

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Në këtë shkrim, të shkruar nga Nick Totton, artikulli 'Lidhja e Mishëruar: Themelet e Psikoterapisë', autori së pari paraqet qasjen rreth mishërimit. Termi përgjigje e përafruar trupzimit është përdorur për të paraqitur tri perspektivat e ndërlidhura për këtë shikim. Nga ky këndvështrim, vetëdija refleksive për jetën para refleksive të paraqitur në trup është artikuluar mire. Implikimet dhe e pavetëdijshmeja janë ndërthurura në themelet e kohës së respektuar. Gjerësisht pikat e pavetëdijshme nga e kaluara, trupëzohen me pikat pararefleksive deri në pa përfundim, të rrugëtimit të novelës në lidhje me jetën. Në psikoterapi, rrugëtimi nëpër novel mund të ndryshoj ekzistencën e klientit dhe terapistit.

Fjalët kyqe: trupëzimi, implicite, vetëdija refleksive, fokusimi

**Response to Nick Totton's Embodied Relating: The Ground of Psychotherapy
Will Davis**

Abstract

While agreeing with Totton's position on an embodied relationality in therapy, I have looked for clarification about some of the basic concepts to better understand the fused state of therapist/patient. This intertwined relationship is of particular interest to me because my position is that the role of the other is overemphasized in development and therapy.

Key words: embodiment, self organizing, endo self, embodied relations

**Përgjigje Nick Totton-it Mishëruar në Lidhje: Fillet e Psikoterapisë
Will Davis**

(Translated into albanian language by Enver Çesko)

Abstrakti

Deris pajtohem me pozicionin e Totton-it mbi një lidhje e mishëruar në terapi, kam kërkuar sqarim rreth disa nga konceptet themelore për të kuptuar më mirë gjendjen e ndërthurur në mes terapist / pacientit. Kjo marrëdhënie e ndërthurur është me interes të veçantë për mua, sepse qëndrimi im është se roli i tjetrit është mbitheksuar në zhvillim dhe terapi.

Fjalët kyq: mishërim, vet organizim, self i përfundimtar, lidhjet e mishëruara